

PUBLIKATIEBLAD

VAN DE

EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

20 APRIL 1963

UITGAVE IN DE NEDERLANDSE TAAL

6e JAARGANG No. 62

INHOUD

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

VERORDENINGEN

<i>Verordening no. 35/63/EEG van de Raad van 2 april 1963 tot aanvulling van artikel 40 van Verordening no. 3 en van artikel 68 van Verordening no. 4 (kinderbijslagen voor gedetacheerde werknemers)</i>	1313/63
<i>Verordening no. 36/63/EEG van de Raad van 2 april 1963 inzake de sociale zekerheid van grensarbeiders</i>	1314/63

MEDEDELINGEN

DE RAAD

63/261/EEG:

<i>Richtlijn van de Raad van 2 april 1963 tot vaststelling van de wijze waarop de vrijheid van vestiging in de landbouw op het grondgebied van een Lid-Staat wordt verwezenlijkt voor onderdanen van de andere landen van de Gemeenschap, die gedurende twee jaar zonder onderbreking als werknemers in de landbouw in deze Lid-Staat werkzaam zijn geweest</i>	1323/63
---	---------

63/262/EEG:

<i>Richtlijn van de Raad van 2 april 1963 tot vaststelling van de wijze waarop de vrijheid van vestiging op landbouwbedrijven die sedert meer dan twee jaar verlaten of onbebouwd zijn, wordt verwezenlijkt</i>	1326/63
---	---------

63/263/EEG:

<i>Wijziging van Bijlage B bij Verordening no. 3 inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers</i>	1329/63
--	---------

63/264/EEG:

<i>Wijziging van Bijlage C bij Verordening no. 3 inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers</i>	1329/63
--	---------

63/265/EEG:

<i>Aanvullende begroting van de Europese Economische Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1963</i>	1330/63
---	---------

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

VERORDENINGEN

VERORDENING No. 35/63/EEG VAN DE RAAD

van 2 april 1963

tot aanvulling van artikel 40 van Verordening no. 3 en van artikel 68 van Verordening no. 4

(kinderbijslagen voor gedetacheerde werknemers)

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 51,

Gelet op Verordening no. 3 inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 40,

Gelet op Verordening no. 4, strekkende tot uitvoering en aanvulling van de bepalingen van Verordening no. 3 inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 68,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat de gedetacheerde werknemers op wie, overeenkomstig artikel 13, alinea a) van Verordening no. 3, de wettelijke regeling van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan zich het bedrijf bevindt waarbij zij gewoonlijk werkzaam zijn, van toepassing is voor de volledige duur van hun tijdelijke tewerkstelling op het grondgebied van een andere Lid-Staat, geen kinderbijslagen kunnen ontvangen wanneer hun kinderen hen naar laatstgenoemd land vergezellen en dat derhalve de artikelen 40 van Verordening no. 3 en 68 van Verordening no. 4 aanvulling behoeven;

Overwegende dat de Hoge Autoriteit van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal heeft verklaard dat navolgende verordening in de plaats kan treden van de regelingen bedoeld in artikel 69, lid 4, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Artikel 40 van Verordening no. 3 wordt aangevuld met het volgende lid:

„6. Voor de kinderen van de in alinea a) van artikel 13 van deze verordening bedoelde werknemers, die de werknemer vergezellen naar het grondgebied van de Lid-Staat waar hij werkzaam is, bestaat recht op kinderbijslag alsof de kinderen waren gebleven op het grondgebied van de Lid-Staat waarvan de wettelijke regeling op de werknemer van toepassing is.”

Artikel 2

Bijlage G van Verordening no. 3 wordt als volgt aangevuld:

⁽¹⁾ Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen no. 30 van 16 december 1958, blz. 561/58.

⁽²⁾ Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen no. 30 van 16 december 1958, blz. 597/58.

„IV. Toepassing van de Franse wettelijke regeling:

In de zin van artikel 40, lid 6, van de verordening omvat de term „kinderbijslagen” de eigenlijke kinderbijslag, de bijslag voor de moeder in het gezin en de zwangerschapstoelage”.

Artikel 3

Artikel 68 van Verordening no. 4 wordt aangevuld met het volgende lid:

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasbaar in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 2 april 1963.

Voor de Raad

De Voorzitter

Eugène SCHAUS

„8. De bepalingen van de leden 1, 4, en 6 van dit artikel zijn van toepassing op het in artikel 40, lid 6, van de verordening bedoelde geval.

Indien nodig, stelt de bevoegde autoriteit vast op welke wijze de uit te keren bedragen worden bepaald”.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de eerste dag van de maand volgende op die waarin zij in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* wordt bekendgemaakt.

VERORDENING No. 36/63/EEG VAN DE RAAD

van 2 april 1963

inzake de sociale zekerheid van grensarbeiders

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 51,

Gelet op Verordening no. 3 inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 4, lid 7,

Gelet op Verordening no. 4, strekkende tot uitvoering en aanvulling van de bepalingen van Verordening no. 3 inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers ⁽²⁾,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽³⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat, krachtens artikel 4, lid 3, van voornoemde Verordening no. 3, de bepalingen van die verordening niet van toepassing zijn op grensarbeiders voor zover de uitkeringen en verstrek-

kingen welke zij genieten geregeld zijn in bijzondere bepalingen, voorkomende in een verdrag inzake sociale zekerheid in de zin van artikel 1, sub c, van Verordening no. 3;

Overwegende dat, krachtens artikel 4, lid 4, van Verordening no. 3, de bepalingen van die verordening, opgesomd in bijlage C, niet van toepassing zijn op grensarbeiders die op het grondgebied van de in die bijlage genoemde Lid-Staat werkzaam zijn of onderdaan zijn van deze Lid-Staat en evenmin op de grensarbeiders die, staatloos dan wel vluchteling zijnde, wonen op het grondgebied van genoemde Staat en werkzaam zijn in een andere Lid-Staat;

Overwegende dat de Raad in artikel 4, lid 7, van Verordening no. 3 besloten heeft op een later tijdstip een verordening, waarin bijzondere bepalingen voor grensarbeiders worden opgenomen, vast te stellen, waardoor voorengenoemde bepalingen van het derde en vierde lid van artikel 4 van Verordening no. 3 na inwerkingtreding van die verordening komen te vervallen;

⁽¹⁾ *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* no. 30 van 16 december 1958, blz. 561/58.

⁽²⁾ *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* no. 30 van 16 december 1958, blz. 597/58.

⁽³⁾ *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* no. 31 van 26 april 1962, blz. 1011/62.

Overwegende dat de algemene bepalingen van de Verordeningen no. 3 en no. 4 alsmede de daarin vastgestelde bepalingen betreffende invaliditeit, ouderdom en overlijden (pensioenen), en uitkeringen bij overlijden, op de grensarbeiders van toepassing zijn, zonder dat op dit punt aanvulling nodig is;

Overwegende dat bijzondere bepalingen, die een aanvulling vormen op de bepalingen vastgesteld bij de Verordeningen no. 3 en no. 4, noodzakelijk zijn voor de vaststelling van de toepasselijke wettelijke regeling, alsmede betreffende ziekte en moederschap, arbeidsongevallen en beroepsziekten,

werkloosheid en kinderbijslag, wegens de bijzondere positie van de grensarbeiders, welke het gevolg is van het feit dat zij in een andere Lid-Staat wonen dan waar zij werkzaam zijn;

Overwegende dat de Hoge Autoriteit van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal verklaard heeft dat de in de navolgende verordening vervatte regeling in de plaats kan treden van de regelingen, bedoeld in artikel 69, lid 4, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

1. Voor de toepassing van deze verordening:

a) wordt onder „Verordening no. 3” verstaan Verordening no. 3 van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers van 25 september 1958;

b) wordt onder „Verordening no. 4” verstaan Verordening no. 4 van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap, strekkende tot uitvoering en aanvulling van de bepalingen van Verordening no. 3 inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers van 3 december 1958;

c) wordt onder „grensarbeider” verstaan de werknemer of daarmede gelijkgestelde die, terwijl hij zijn woonplaats heeft op het grondgebied van een van de Lid-Staten, waarheen hij in beginsel dagelijks of ten minste éénmaal per week terugkeert, op het grondgebied van een andere Lid-Staat werkzaam is.

Niettemin moet, voor wat de betrekking tussen Frankrijk en de aangrenzende staten betreft, de betrokkene om als grensarbeider te worden aangemerkt, woonachtig en werkzaam zijn in een zone die zich in beginsel over een breedte van 20 kilometer aan beide zijden van de gemeenschappelijke grens uitstrekt. Indien de betrokken Lid-Staten hier later in onderlinge overeenstemming om verzoeken, stelt de Commissie bij wege van verordening deze breedte op meer dan 20 kilometer vast.

2. Het bepaalde in artikel 1, sub k, van Verordening no. 3 wordt buiten werking gesteld.

Artikel 2

1. De bepalingen van deze verordening zijn van toepassing op de grensarbeiders op wie de wettelijke regeling van één of meer Lid-Staten van toepassing is of is geweest en die onderdaan van een der Lid-Staten dan wel staatloos of vluchteling zijn, alsmede op hun gezinsleden en op hun nagelaten betrekkingen.

2. Bovendien zijn de bepalingen van deze verordening van toepassing op de nagelaten betrekkingen van grensarbeiders, ongeacht hun nationaliteit, op wie de wettelijke regeling van een of meer Lid-Staten van toepassing is geweest, wanneer deze nagelaten betrekkingen onderdaan van een der Lid-Staten dan wel staatloos of vluchteling zijn en op het grondgebied van een van de Lid-Staten wonen.

Artikel 3

Voor zover bij deze verordening niet anders wordt bepaald, zijn de bepalingen van de Verordeningen no. 3 en no. 4 van toepassing op de personen op wie de onderhavige verordening van toepassing is.

Artikel 4

1. De bepalingen van deze verordening treden, voor de in artikel 2 bedoelde personen, in de plaats van de bepalingen die op deze personen van toepassing zijn krachtens de tussen de Lid-Staten gesloten verdragen. Niettemin blijven van kracht die bepalingen, die over het geheel genomen, als gunstiger kunnen worden beschouwd of die, wanneer het slechts gaat om de wijze van toepassing zonder dat de rechten van de belanghebbenden hierdoor worden beïnvloed, in de administratieve praktijk bevreemding hebben geschonken. Deze be-

palingen zullen worden opgenomen in bijlage 1 van deze verordening, die wordt opgesteld binnen zes maanden na de bekendmaking van deze verordening bij wege van een verordening van de Raad, vastgesteld op voorstel van de Commissie. Zij zullen van toepassing zijn op alle in artikel 2 van deze verordening bedoelde personen, ongeacht of de werkingssfeer van deze verdragen al dan niet beperkt is tot de onderdanen van de betrokken Verdragsluitende Partijen.

2. Bijzonderheden inzake de toepassing van de wettelijke regelingen van bepaalde Lid-Staten zullen worden aangegeven in bijlage 2, die eveneens zal worden vastgesteld bij de in lid 1 bedoelde verordening.

3. Het bepaalde in artikel 6, lid 3, van Verordening no. 3 is van toepassing op de wijzigingen die, in voorkomend geval, moeten worden aangebracht in de in lid 1 van dit artikel bedoelde bijlage.

4. De bepalingen van artikel 6, lid 2, sub c en d, van Verordening no. 3 worden buiten werking gesteld. De verwijzing naar artikel 6, lid 2, sub c, van Verordening no. 3, voorkomend in artikel 6, lid 1, van Verordening no. 4, vervalt.

5. In bijlage D van Verordening no. 3 en in bijlage 6 van Verordening no. 4 vervallen alle verwijzingen naar de bepalingen van verdragen, die op grensarbeiders betrekking hebben.

TITEL II

BEPALINGEN TER VASTSTELLING VAN DE VAN TOEPASSING ZIJNDE WETGEVING

Artikel 5

1. De grensarbeider die door de onderneming waaraan hij gewoon is verbonden, buiten de plaats waar hij gewoonlijk werkzaam is, wordt tewerkgesteld op het grondgebied van een andere Lid-Staat voor een tijdvak dat vermoedelijk niet meer dan vier maanden zal belopen, blijft onderworpen aan de wettelijke regeling van het land waar hij gewoonlijk werkzaam is. Indien hij hierdoor niet meer voldoet aan de voorwaarden, genoemd in artikel 1, lid 1, sub c, van deze verordening, behoudt hij niettemin de hoedanigheid van grensarbeider en komt hij, evenals de leden van zijn gezin, ook verder in aanmerking voor toepassing van het bepaalde in deze verordening. Het bepaal-

de in artikel 11, eerste zin, van Verordening no. 4 is in dit geval van toepassing.

2. De grensarbeider die door de onderneming waaraan hij gewoon is verbonden, buiten de plaats waar hij gewoonlijk werkzaam is, wordt tewerkgesteld op het grondgebied van dezelfde Lid-Staat voor een tijdvak waarvan de vermoedelijke duur niet meer dan vier maanden mag bedragen, en die hierdoor niet meer voldoet aan de voorwaarden, genoemd in artikel 1, lid 1, sub c, van deze verordening, behoudt niettemin de hoedanigheid van grensarbeider en komt, evenals de leden van zijn gezin, ook verder in aanmerking voor toepassing van het bepaalde in deze verordening.

3. Het bepaalde in artikel 15 van Verordening no. 3 is van toepassing.

TITEL III

BIJZONDERE BEPALINGEN

Hoofdstuk 1

Ziekte, moederschap

Artikel 6

1. De uitkeringen waarop een grensarbeider aanspraak kan maken of aanspraak zou kunnen maken, indien hij op het grondgebied van het bevoegde land woonachtig was, worden hem door het bevoegde orgaan verleend, alsof hij op genoemd grondgebied woonachtig was.

2. Deze uitkeringen worden in het land van de woonplaats betaalbaar gesteld met behulp van alle daartoe geëigende middelen, met name per internationale postwissel.

Op verzoek van het bevoegde orgaan kunnen de uitkeringen door het orgaan van de woonplaats voor rekening van het bevoegde orgaan betaalbaar worden gesteld; in dit geval stelt het bevoegde orgaan het orgaan van de woonplaats in kennis van het bedrag van de uitkeringen en van de datum of de data waarop deze moeten worden uitbetaald, alsmede van de maximale duur van de verlenging van de uitkeringen.

3. De uitkeringen kunnen op verzoek van de rechthebbende evenwel in het bevoegde land betaalbaar worden gesteld.

4. Indien in de wettelijke regeling die door het bevoegde orgaan wordt toegepast, een maximale duur voor de verlening van de uitkeringen is vastgesteld, houdt dit orgaan, in voorkomend geval, rekening met het tijdvak waarin door organen van andere Lid-Staten voor hetzelfde ziektegeval uitkeringen zijn verleend.

Artikel 7

1. De verstrekkingen waarop een grensarbeider aanspraak kan maken of aanspraak zou kunnen maken, indien hij woonachtig was op het grondgebied van het bevoegde land, worden aan hem, alsook aan zijn gezinsleden, door het orgaan van zijn woonplaats verleend, alsof hij bij dit orgaan was aangesloten; de omvang en de duur van deze verstrekkingen, alsmede de wijze waarop zij worden verleend, worden bepaald volgens de wettelijke regeling die door het orgaan van de woonplaats wordt toegepast.

2. De in lid 1 vermelde verstrekkingen kunnen aan de grensarbeider door het bevoegde orgaan in het bevoegde land worden verleend, alsof hij op het grondgebied van dit land woonachtig was.

Zij kunnen door het bevoegde orgaan ook aan de gezinsleden worden verleend:

a) in spoedgevallen,

b) in andere gevallen, indien er een akkoord tussen de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten bestaat of indien, wanneer een dergelijk akkoord niet bestaat, het bevoegde orgaan tevoren toestemming heeft verleend.

3. Indien de wettelijke regeling die door een der in de vorige leden van dit artikel genoemde organen wordt toegepast, voorziet in een maximale duur voor de toekenning van de uitkeringen, kan dit orgaan, in voorkomend geval, rekening houden met het tijdvak waarin verstrekkingen door het andere orgaan werden verleend, indien het gaat om hetzelfde geval van ziekte of moederschap.

4. Genees- en verbandmiddelen, brillen en kunstmiddelen van kleine omvang kunnen slechts worden geleverd op het grondgebied van de Lid-Staat waar zij door de arts zijn voorgeschreven en overeenkomstig de wettelijke regeling van deze Staat; dit geldt ook voor analyses en laboratoriumonderzoeken.

Het orgaan van het land op het grondgebied waarvan bovengenoemde benodigheden zijn geleverd, betaalt deze verstrekkingen.

5. Behoudens in bijzondere gevallen, waarvoor tussen het bevoegde orgaan en het orgaan van de woonplaats een regeling is getroffen, moeten verstrekkingen in verband met moederschap, in hun geheel door het orgaan van het land waar de bevalling plaatsvindt, worden verleend.

6. Ingeval het orgaan van de woonplaats prothesen, kunstmiddelen van grotere omvang en andere belangrijke verstrekkingen voorkomende op de door de Administratieve Commissie samengestelde lijst verschaft, is hiervoor toestemming van het bevoegde orgaan vereist, behalve in onmiskenbare spoedgevallen.

Deze toestemming is niet vereist, indien de met deze vertrekkingen verband houdende uitgaven door middel van vaste bedragen aan het orgaan van de woonplaats, dat deze verstrekt, worden vergoed.

7. Wanneer een gezinslid van een grensarbeider, als rechtstreeks verzekerde of als indirect verzekerde recht heeft op verstrekkingen van een orgaan van de ziekteverzekering in het land van de woonplaats, is het bepaalde in dit artikel niet van toepassing.

Artikel 8

1. Om in aanmerking te komen voor de in artikel 6 bedoelde uitkeringen, wendt de grensarbeider die arbeidsongeschikt is in het land van zijn woonplaats, zich binnen drie dagen rechtstreeks tot het orgaan van zijn woonplaats, onder overlegging van een ziekmeldingsformulier, volgens een door de Administratieve Commissie vastgesteld model of, indien de door het bevoegde orgaan toegepaste wettelijke regeling zulks bepaalt, van een door een geneesheer afgegeven medisch bewijs van arbeidsongeschiktheid.

Hij is voorts gehouden alle andere noodzakelijke bescheiden over te leggen die ingevolge de door het bevoegde orgaan toegepaste wettelijke regeling worden vereist, daarbij rekening houdende met de aard van de gevraagde uitkeringen.

Het orgaan van de woonplaats doet het bevoegde orgaan binnen drie dagen na de ontvangst van de kennisgeving bovenstaande stukken en bescheiden toekomen. Het stelt dit orgaan terzelfder tijd door middel van een verklaring, waarvan het model door de Administratieve Commissie is vastgesteld, in kennis van de vermoedelijke duur van de arbeidsongeschiktheid, indien deze niet is opgegeven in een van de bovengenoemde bescheiden.

2. Het orgaan van de woonplaats gaat over tot de geneeskundige en administratieve controle van de grensarbeider alsof het zijn eigen verzekerde betrof en stelt het bevoegde orgaan, dat te allen tijde de betrokkene kan doen onderzoeken door een arts naar zijn keuze, onverwijld in kennis van de resultaten daarvan.

3. Wanneer het orgaan van de woonplaats vaststelt dat de grensarbeider in staat is de arbeid te hervatten, deelt het hem onverwijld mede op welke datum dit dient te geschieden en zendt het aan het bevoegde orgaan onmiddellijk een afschrift van deze kennisgeving. De betaling van de uitkeringen wordt gestaakt met ingang van de door het orgaan van de woonplaats voor het hervatten van de arbeid vastgestelde datum.

4. Wanneer het bevoegde orgaan, op grond van de ontvangen inlichtingen, beslist dat de grensarbeider in staat is de arbeid te hervatten, deelt het hem dit onverwijld mede en stelt hiervan het orgaan van de woonplaats in kennis. De betaling van de uitkeringen wordt gestaakt met ingang van de dag volgende op de dag waarop de werknemer in kennis is gesteld van de door het bevoegde orgaan genomen beslissing.

5. Wanneer in eenzelfde geval, onderscheidenlijk door het orgaan van de woonplaats en door het bevoegde orgaan, voor het hervatten van de arbeid twee verschillende data zijn vastgesteld, geeft de door het bevoegde orgaan vastgestelde datum de doorslag.

6. Wanneer de grensarbeider zijn werk hervat, zendt hij het bevoegde orgaan hiervan bericht, indien de door dit orgaan toegepaste wettelijke regeling dit voorschrijft, door middel van een verklaring, volgens een door de Administratieve Commissie vastgesteld model.

7. De bevoegde autoriteiten van twee of meer Lid-Staten kunnen, in onderlinge overeenstemming, met instemming van de Administratieve Commissie, een andere wijze van toepassing overeenkomen.

Artikel 9

1. Om in het land van zijn woonplaats, krachtens artikel 7, lid 1, in aanmerking te komen voor verstrekkingen voor hemzelf en zijn gezinsleden, dient de grensarbeider zich bij het orgaan van zijn woonplaats te laten inschrijven onder overlegging van een verklaring, volgens een door de Administratieve Commissie vastgesteld model, die is afgegeven door het bevoegde orgaan, in voorkomend geval, op basis van de door de werkgever verstrekte inlichtingen, en waaruit blijkt dat zowel hij, in zijn hoedanigheid van grensarbeider, als zijn gezinsleden recht op verstrekkingen hebben. Indien de grensarbeider deze verklaring niet overlegt, wendt het orgaan van de woonplaats zich ter verkrijging van dit stuk tot het bevoegde orgaan.

Deze verklaring blijft van kracht zolang het orgaan van de woonplaats geen bericht heeft ontvangen dat zij vervallen is. Wanneer deze verklaring evenwel wordt afgegeven door een Frans bevoegd orgaan, is zij gedurende drie maanden, te

rekenen vanaf de datum van afgifte, van kracht en moet zij elke drie maanden worden verlengd.

In voorkomend geval gaat het orgaan van de woonplaats op gezette tijden, eigener beweging of op verzoek van het bevoegde orgaan, na of de werknemer inderdaad in het grensgebied woonachtig is.

Wanneer om verstrekkingen wordt verzocht, legt de belanghebbende de bewijsstukken over die normaliter door de wettelijke regeling van het land van de woonplaats worden verlangd voor het toekennen van verstrekkingen.

2. Bovendien zijn de volgende bepalingen van toepassing op het verlenen van verstrekkingen door het orgaan van de woonplaats krachtens artikel 7, lid 1, van deze verordening:

a) bij opneming in een ziekenhuis, zendt het orgaan van de woonplaats, binnen een termijn van drie dagen, ingaande op de datum waarop het hiervan kennis heeft gekregen, aan het bevoegde orgaan bericht van de datum van opneming in een ziekenhuis of andere geneeskundige inrichting, alsmede van de vermoedelijke duur van de opname. Bij vertrek uit het ziekenhuis of een andere geneeskundige inrichting, geeft het orgaan van de woonplaats, binnen dezelfde termijn, aan het bevoegde orgaan kennis van de datum van vertrek.

Het bepaalde in deze alinea is niet van toepassing, indien de uitgaven die verband houden met opname in een ziekenhuis, door middel van vaste bedragen aan het orgaan van de woonplaats worden vergoed.

b) indien het toekennen van de in artikel 7, lid 6, genoemde verstrekkingen afhankelijk is gesteld van de toestemming van het bevoegde orgaan, richt het orgaan van de woonplaats tot dit laatste een verzoek. Wanneer deze verstrekkingen in onmiskenbare spoedgevallen zonder de vereiste toestemming zijn verleend, stelt het orgaan van de woonplaats het bevoegde orgaan hiervan onmiddellijk in kennis.

3. De bevoegde autoriteiten van twee of meer Lid-Staten kunnen, in onderlinge overeenstemming, met instemming van de Administratieve Commissie, een andere wijze van toepassing overeenkomen.

Artikel 10

Een grensarbeider die, overeenkomstig het bepaalde in lid 1 of lid 2 van artikel 19, in aanmerking komt voor in de wettelijke regeling van een Lid-Staat voorgeschreven werkloosheidsuitkeringen, heeft gedurende dit tijdvak, evenals zijn gezinsleden, recht op de verstrekkingen van het orgaan van de woonplaats. Deze verstrekkingen komen ten laste van het bevoegde orgaan van het land voor rekening waarvan de werkloosheidsuitkeringen komen.

Artikel 11

1. Artikel 19 van Verordening no. 3 en de artikelen 17 tot en met 21 van Verordening no. 4 zijn van toepassing op grensarbeiders en hun gezinsleden bij hun tijdelijk verblijf in of bij overbrenging van hun woonplaats naar het grondgebied van een andere Lid-Staat dan het bevoegde land of het land waar de grensarbeider woont, onder de voorwaarden die zouden gelden wanneer genoemde personen op het grondgebied van het bevoegde land wonen.

2. Wanneer de gezinsleden van een grensarbeider hun woonplaats van het land waar deze grensarbeider woonachtig is, naar het grondgebied van het bevoegde land overbrengen, na het intreden van het recht op uitkering voor het ziekte- of moederschapgeval, ontvangen zij verstrekkingen overeenkomstig de bepalingen van de wettelijke regeling van laatstgenoemd land. Indien in de door het bevoegde orgaan toegepaste wettelijke regeling een maximale duur voor de toekenning van de verstrekkingen is voorzien, kan het tijdvak waarin onmiddellijk voor het overbrengen van de woonplaats verstrekkingen voor hetzelfde geval van ziekte of moederschap werden verleend, in aanmerking worden genomen.

Artikel 12

De bepalingen van artikel 20 van Verordening no. 3 en van de artikelen 22 en 23 van Verordening no. 4 zijn van toepassing op de gezinsleden van een grensarbeider, wanneer deze woonachtig zijn op het grondgebied van een andere Lid-Staat dan waar de grensarbeider zelf woont.

Artikel 13

1. Wanneer er, overeenkomstig artikel 22, lid 1, van Verordening no. 3 aan een rechthebbende op een pensioen of een rente, oud-grensarbeider of een van de nagelaten betrekkingen van een grensarbeider, alsmede aan zijn gezinsleden verstrekkingen worden verleend, komen deze voor de ene helft ten laste van het orgaan van het land van de woonplaats en voor de andere ten laste van het orgaan waarbij hij het laatst was aangesloten; aan de voorwaarde van de hoedanigheid van grensarbeider moet zijn voldaan gedurende de drie maanden die onmiddellijk voorafgaan aan de datum waarop het pensioen of de rente is ingegaan of aan de datum van overlijden.

2. Wanneer de verstrekkingen, overeenkomstig artikel 22, lid 6, van Verordening no. 3 aan een in artikel 22, lid 1, van genoemde verordening bedoelde rechthebbende op een pensioen of een rente of aan een lid van zijn gezin worden verleend bij een tijdelijk verblijf op het grondgebied van een andere Lid-Staat dan het land van zijn woonplaats, waar zich geen der organen bevindt, die hem pensioenen of renten verschuldigd zijn, wordt de

last van deze verstrekkingen verdeeld overeenkomstig het bepaalde in het vorige lid.

Artikel 14

1. De werkelijke bedragen van de uitgaven verband houdende met de krachtens artikel 7, lid 1, verleende verstrekkingen, en met de in artikel 10 bedoelde verstrekkingen die door een ander orgaan dan het orgaan ten laste waarvan deze verstrekkingen komen, worden verleend, alsmede met de krachtens artikel 6, lid 3, toegekende uitkeringen worden, zoals zij uit de boekhouding van de organen blijken, door de bevoegde organen terugbetaald aan de organen die genoemde verstrekkingen en uitkeringen hebben verleend.

2. Wanneer van de in artikel 13 genoemde verstrekkingen de ene helft ten laste komt van het orgaan van de woonplaats en de andere helft ten laste van het orgaan waarbij de grensarbeider het laatst was aangesloten, is het laatstbedoelde orgaan verplicht de helft van het werkelijke bedrag van de uitgaven die met deze verstrekkingen verband houden, zoals deze blijken uit de boekhouding van eerstbedoeld orgaan, aan dit orgaan terug te betalen.

3. Artikel 23, leden 4 en 5, en artikel 43, sub d, van Verordening no. 3, alsmede artikel 73, leden 2, 3 en 4, en de artikelen 77 tot en met 82 van Verordening no. 4 zijn van toepassing op de in de vorige leden van dit artikel bedoelde vergoedingen. Op deze vergoedingen zijn eveneens van toepassing de tussen de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten bij de inwerkingtreding van deze verordening krachtens artikel 43, sub d, van Verordening no. 3, en artikel 79, lid 4, van Verordening no. 4, reeds gesloten overeenkomsten. Voor de toepassing van artikel 81 van Verordening no. 4 op vorengenoemde vergoedingen treedt de in artikel 4, lid 1, van deze verordening bedoelde bijlage 1 in de plaats van bijlage 6 van Verordening no. 4.

4. De Administratieve Commissie kan echter, voor het vervullen van de taak waarvoor zij uit hoofde van artikel 78 van Verordening no. 4 verantwoordelijk is, op verzoek van de bevoegde autoriteiten van twee of meer Lid-Staten, aan de technische commissies, die zijn ingesteld bij tussen deze staten gesloten of nog te sluiten overeenkomsten, de voorbereiding van de werkzaamheden van de Commissie voor het nazien van de rekeningen, bedoeld in artikel 78, lid 4, van genoemde verordening, toevertrouwen.

*Hoofdstuk 2***Arbeidsongevallen en beroepsziekten***Artikel 15*

De bepalingen van de artikelen 6 en 8 van deze verordening zijn van toepassing op de uitkeringen,

met uitzondering van renten, waarop een grensarbeider die door een arbeidsongeval of een beroepsziekte getroffen is, aanspraak kan maken.

Indien de regeling inzake schadeloosstelling voor arbeidsongevallen van het bevoegde land niet het karakter van een verplichte verzekering draagt, worden de uitkeringen rechtstreeks door de werkgever of de in diens plaats optredende verzekeraar betaald.

Artikel 16

1. De bepalingen van artikel 7, leden 1, 2, 4 en 6, en artikel 9, leden 2 en 3, zijn van toepassing op de verstrekkingen waarop een grensarbeider die door een arbeidsongeval of een beroepsziekte getroffen is, aanspraak kan maken.

2. Ingeval de in lid 1 van dit artikel vermelde verstrekkingen in het land van de woonplaats worden verleend overeenkomstig de bepalingen van artikel 7, lid 1, zijn bovendien de volgende bepalingen van toepassing:

a) indien er in het land van de woonplaats van de grensarbeider geen verzekering inzake arbeidsongevallen of beroepsziekten bestaat of indien een zodanige verzekering wel bestaat doch niet voorziet in organen voor het verlenen van verstrekkingen, worden deze verstrekkingen verleend door het orgaan van de woonplaats, dat voor het verlenen van verstrekkingen in geval van ziekte verantwoordelijk is en waarbij de betrokkene zich voor het verlenen van deze verstrekkingen heeft laten inschrijven;

b) indien een wettelijke regeling het geheel kosteloos doen van verstrekkingen afhankelijk stelt van de omstandigheid dat de rechthebbende gebruik maakt van de door de werkgever opgerichte medische dienst, worden de verstrekkingen die door het orgaan van de woonplaats zijn verleend, geacht door een zodanige medische dienst te zijn gedaan;

c) indien de regeling inzake schadeloosstelling voor arbeidsongevallen van het bevoegde land niet het karakter van een verplichte verzekering draagt, worden de verstrekkingen rechtstreeks door de werkgever of de in diens plaats optredende verzekeraar verleend.

3. Om in het land van zijn woonplaats in aanmerking te komen voor de in lid 1 van dit artikel vermelde verstrekkingen, legt de grensarbeider aan het orgaan van zijn woonplaats de volgende stukken over:

a) een door het bevoegde orgaan afgegeven verklaring, volgens een door de Administratieve Commissie vastgesteld model waaruit zijn recht als grensarbeider op vorengenoemde verstrekkingen blijkt;

b) een door het bevoegd orgaan afgegeven bericht van ontvangst van de aangifte van het

arbeidsongeval of de beroepsziekte, voor zover de door het bevoegde orgaan toegepaste wetgeving dit voorschrijft.

Indien deze stukken niet worden overgelegd, wendt het orgaan van de woonplaats zich ter verkrijging hiervan tot het bevoegde orgaan.

In afwachting van de ontvangst van deze stukken verleent het orgaan van de woonplaats de uitkeringen en verstrekkingen uit hoofde van de ziekteverzekering, voor zover de werknemer aan de in artikel 9 vastgestelde voorwaarden voldoet.

4. De in het land van de woonplaats opgestelde geneeskundige verklaringen worden door het orgaan van de woonplaats aan het bevoegde orgaan gezonden. De verklaring dat het letsel genezen is of een blijvende toestand is ingetreden, moet gegevens aangaande de definitieve gevolgen van het ongeval bevatten en een gedetailleerde beschrijving van de toestand van de getroffene geven. De honoraria voor het opstellen van deze verklaring worden door het orgaan van de woonplaats betaald, overeenkomstig het daar toegepaste tarief, doch komen ten laste van het bevoegde orgaan.

5. Wanneer de grensarbeider in het land van zijn woonplaats de in lid 1 genoemde verstrekkingen ontvangt, stelt het bevoegde orgaan het orgaan van de woonplaats in kennis van de beslissing waarin de datum van de genezing van het letsel of het intreden van een blijvende toestand wordt vastgesteld, alsmede van de beslissing betreffende het toekennen van een rente.

6. De bepalingen van artikel 14, leden 1, 3 en 4, zijn van toepassing op de vergoeding van de in lid 1 van dit artikel genoemde verstrekkingen, wanneer deze verstrekkingen in het land van de woonplaats werden verleend overeenkomstig de bepalingen van artikel 7, lid 1, alsmede op de vergoeding van de in lid 4 van dit artikel genoemde honoraria.

Artikel 17

1. De ongevallen die een grensarbeider tussen zijn woonplaats en de grens overkomen op de weg die hij gewoonlijk aflegt tussen zijn woonplaats en de plaats waar hij werkt of in omgekeerde richting, worden voor de toepassing van de wettelijke regeling van het bevoegde land gelijkgesteld met ongevallen op weg van en naar het werk, die op het grondgebied van laatstgenoemd land zijn voorgevallen.

2. Indien in het geval bedoeld in lid 1, onafhankelijk van het wettelijk onderzoek in het bevoegde land, ook een onderzoek in het land van de woonplaats moet plaatsvinden, wijst het bevoegde orgaan hiertoe een met het onderzoek belast persoon aan en stelt de autoriteiten van het land van de woonplaats hiervan in kennis. Deze verlenen hun medewerking bij het instellen van het

onderzoek op het grondgebied van het land van de woonplaats; zij wijzen in het bijzonder een persoon aan, die de met het onderzoek belaste persoon terzijde staat ter vergemakkelijking van het raadplegen van de processen-verbaal en alle stukken die op het ongeval betrekking hebben.

Artikel 18

1. Wanneer de wettelijke regeling van een Lid-Staat bepalingen bevat inzake het dragen van de kosten van het vervoer van de getroffene, hetzij naar zijn woning, hetzij naar het ziekenhuis of naar de begraafplaats, geldt dit ongeacht of dit vervoer plaatsvindt over het grondgebied van het bevoegde land of van het land van de woonplaats. De kosten van vervoer op het grondgebied van het land van de woonplaats worden evenwel door het bevoegde orgaan slechts gedragen tot ten hoogste het bedrag van de kosten die overeenkomen met de weg afgelegd binnen het grensgebied, voor zover zulk een gebied is voorzien.

2. De in lid 1 bedoelde kosten worden door het bevoegde orgaan rechtstreeks aan de getroffene of zijn rechthebbenden vergoed, overeenkomstig de bepalingen van de door dit orgaan toegepaste wettelijke regeling.

Hoofdstuk 3

Werkloosheid

Artikel 19

1. Een grensarbeider die volledig werkloos is, heeft recht op uitkeringen overeenkomstig de bepalingen van de wettelijke regeling van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan hij woonachtig is, alsof hij laatstelijk op het grondgebied van deze staat werkzaam was. In dit geval wordt het orgaan van de woonplaats beschouwd als het bevoegde orgaan voor de toepassing van de bepalingen van artikel 33, leden 1, 2, 3 en 5, van artikel 34 van Verordening no. 3 en van de artikelen 62 tot en met 65 van Verordening no. 4. De uitkeringen komen ten laste van het orgaan van de woonplaats.

2. Een grensarbeider die in het bedrijf waar hij tewerkgesteld is gedeeltelijk werkloos is of werkloos door onvoorziene omstandigheden, heeft recht op de voor deze gevallen voorziene uitkeringen, overeenkomstig de bepalingen van de wettelijke regeling van het bevoegde land, alsof hij op het grondgebied van dat land woonachtig was. De uitkeringen komen ten laste van het bevoegde orgaan.

3. De bepalingen van artikel 33, lid 4, en van artikel 36 van Verordening no. 3 zijn niet op grensarbeiders van toepassing.

Hoofdstuk 4

Kinderbijslag

Artikel 20

1. Artikel 40, lid 5, van Verordening no. 3 is niet van toepassing op grensarbeiders.

2. De Lid-Staten kunnen met betrekking tot de kinderbijslag bilaterale overeenkomsten sluiten die gunstiger bepalingen bevatten.

Artikel 21

1. Indien een grensarbeider gedurende dezelfde kalendermaand op het grondgebied van twee Lid-Staten werkzaam is geweest, zijn de volgende bepalingen van toepassing:

a) de kinderbijslag waarop deze arbeider aanspraak kan maken krachtens de wettelijke regeling van elk van deze Lid-Staten, komt overeen met het aantal uitkeringen per dag, die met de toepassing van de betrokken wettelijke regeling verschuldigd zijn. Indien de wettelijke regelingen van een van deze Lid-Staten voorzien in de toekenning van maandelijks uitkeringen, wordt op grond van deze wettelijke regeling voor elke werkdag op het grondgebied van de betrokken staat en voor elke krachtens de toepasselijke wettelijke regeling daarmede gelijkgestelde dag, een zesentwintigste deel van het bedrag der maandelijks uitkeringen toegekend;

b) wanneer de kinderbijslag bij vooruitbetaling door een der bevoegde organen wordt betaald, dienen genoemde organen dit bedrag onderling te verrekenen.

2. De bepalingen van artikel 9, lid 5, van Verordening no. 4 zijn niet van toepassing in het geval, bedoeld in lid 1.

3. De leden 1 en 2 van dit artikel zijn ook van toepassing voor de maand waarin de werknemer de hoedanigheid van grensarbeider verkrijgt of verliest.

Artikel 22

1. Een grensarbeider die, overeenkomstig de bepalingen van artikel 19, lid 1, of lid 2, van deze verordening, werkloosheidsuitkeringen ontvangt als voorzien in de wettelijke regeling van een Lid-Staat, heeft over hetzelfde tijdvak recht op de in geval van werkloosheid in de wettelijke regeling van genoemde staat voorziene kinderbijslag, met inachtneming van het bepaalde in artikel 40, leden 1 tot en met 4, van Verordening no. 3.

2. Het bepaalde in artikel 20, lid 2, van deze verordening is van toepassing.

TITEL IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 23

De in titel IV van Verordening no. 3 voorkomende diverse bepalingen voor de toepassing, de uitvoering of de interpretatie van genoemde verordening, gelden eveneens voor de toepassing, de uitvoering of de interpretatie van deze verordening.

Artikel 24

1. Deze verordening opent geen enkel recht op betaling van uitkeringen voor tijdvakken die aan de datum van haar inwerkingtreding voorafgaan.

2. Elk tijdvak van verzekering of daarmee gelijkgesteld tijdvak, alsmede eventueel elk tijdvak van arbeid of daarmee gelijkgesteld tijdvak of elk tijdvak van wonen vóór de datum van inwerkingtreding van deze verordening, vervuld krachtens de wettelijke regeling van een Lid-Staat, wordt in aanmerking genomen voor het vaststellen van het recht op uitkeringen en verstrekkingen overeenkomstig de bepalingen van deze verordening.

3. Onverminderd de bepalingen van lid 1 is krachtens deze verordening een uitkering verschuldigd, zelfs indien deze in verband staat met een gebeurtenis die vóór de datum van haar inwerkingtreding plaatsvond. Te dien einde wordt elke uitkering die niet is berekend of waarvan de uitbetaling is geschorst, omdat de woonplaats van de betrokkene is gelegen, of omdat de gebeurtenis waarop de aanspraak berust, zich heeft voorgedaan op het grondgebied van een andere Lid-Staat dan waar zich het orgaan bevindt dat de uitkering verschuldigd was, op verzoek van de belanghebbende berekend of de betaling ervan hervat met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze ver-

ordening, mits vastgestelde rechten niet in de vorm van een afkoopsom zijn vereffend.

De uit de toepassing van artikel 17, lid 1, voortvloeiende uitkeringen en verstrekkingen zijn echter niet verschuldigd wanneer zij betrekking hebben op een gebeurtenis die vóór de inwerkingtreding van de Verordeningen nos. 3 en 4 heeft plaatsgevonden.

4. Ten aanzien van de uit de toepassing van lid 3 voortvloeiende rechten zijn de bepalingen van de wettelijke regelingen der Lid-Staten met betrekking tot het verlies en de verjaring van rechten niet van toepassing ten aanzien van de belanghebbenden, indien het in lid 3 bedoelde verzoek binnen een termijn van twee jaren na de datum van inwerkingtreding van deze verordening wordt ingediend. Indien het verzoek na het verstrijken van deze termijn wordt ingediend, wordt het recht op uitkeringen dat niet is vervallen of verjaard, verworven met ingang van de datum waarop het verzoek wordt ingediend, tenzij gunstiger bepalingen van de wettelijke regeling van een Lid-Staat van toepassing zijn.

Artikel 25

Met betrekking tot deze verordening oefent de Administratieve Commissie onmiddellijk na de bekendmaking van deze verordening de haar bij de Verordeningen no. 3 en no. 4 en bij deze verordening verleende bevoegdheden uit.

Artikel 26

Deze verordening treedt in werking op dezelfde datum als de in artikel 4, leden 1 en 2, bedoelde verordening.

Artikel 25 treedt echter in werking op de dag van bekendmaking van deze verordening.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 2 april 1963.

Voor de Raad

De Voorzitter

Eugène SCHAUS

MEDEDELINGEN

DE RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 2 april 1963

tot vaststelling van de wijze waarop de vrijheid van vestiging in de landbouw op het grondgebied van een Lid-Staat wordt verwezenlijkt voor onderdanen van de andere landen van de Gemeenschap, die gedurende twee jaar zonder onderbreking als werknemers in de landbouw in deze Lid-Staat werkzaam zijn geweest

(63/261/EEG)

**DE RAAD VAN DE EUROPESE
ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,**

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 54, leden 2 en 3,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging ⁽¹⁾, inzonderheid op Titel IV, letter F, onder 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging voor de verwezenlijking van deze vrijheid in de landbouw een speciaal tijdschema inhoudt, waarbij rekening wordt gehouden met het bijzondere karakter van het landbouwbedrijf; dat de tweede maatregel, vervat in dit tijdschema, inhoudt de opheffing door de Lid-Staten aan het einde van de eerste etappe van de overgangspanperiode van de beperkingen van de vrijheid van vestiging in de landbouw voor de onderdanen

van de overige Lid-Staten, die op hun grondgebied gedurende twee jaar zonder onderbreking als werknemer in de landbouw hebben gewerkt;

Overwegende dat voor de juiste toepassing van deze richtlijn dient te worden omschreven, wat moet worden verstaan onder een werknemer in de landbouw, die gedurende twee jaar zonder onderbreking als zodanig in het land van ontvangst heeft gewerkt;

Overwegende dat bij de vaststelling van het tijdvak waarin gedurende deze twee jaar ten minste feitelijk moet zijn gewerkt om aanspraak te kunnen maken op de in deze richtlijn vermelde rechten, rekening dient te worden gehouden met het bijzondere en natuurlijke karakter van de arbeid in de landbouw;

Overwegende dat, gezien de in het tijdschema van het Algemeen Programma voor de liberalisatie van de vestiging in de landbouw vastgestelde indeling, de door deze richtlijn begunstigen in het bezit dienen te worden gesteld van een document dat tot bewijs dient van de omvang van de rechten die zij in het land van ontvangst genieten;

Overwegende dat de voorwaarden van vestiging niet mogen worden vervalst door steunmaat-

⁽¹⁾ Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen no. 2 van 15 januari 1962, blz. 36/62.

⁽²⁾ Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen no. 134 van 14 december 1962, blz. 2867/62.

regelen van de Lid-Staat van oorsprong; dat als zodanige steun niet dient te worden aangemerkt de bijstand die aan de werknemer in de landbouw wordt verleend voor de eventuele overbrenging van zijn gezin, zijn persoonlijke bezittingen, zijn inboedel en zijn levende en dode have,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Elke Lid-Staat heft, overeenkomstig onderstaande bepalingen, ten gunste van de onderdanen van de andere Lid-Staten, die gedurende twee jaar zonder onderbreking op zijn grondgebied als werknemer in de landbouw hebben gewerkt, hierna de „door deze richtlijn begunstigten” genoemd, de beperkingen op betreffende de toegang tot de werkzaamheden, anders dan in loondienst, in de landbouw en de uitoefening daarvan.

Artikel 2

1. In deze richtlijn moet onder werknemer in de landbouw worden verstaan iedere persoon die op grond van een arbeidsovereenkomst een van de in artikel 3 vermelde werkzaamheden uitoefent en die de hiertoe behorende arbeid daadwerkelijk verricht.

2. Een werknemer in de landbouw heeft in de zin van deze richtlijn gedurende twee jaar zonder onderbreking gewerkt, wanneer hij gedurende twee opeenvolgende perioden van twaalf maanden, die elk ten minste acht maanden werkelijke arbeid omvatten, als zodanig werkzaam is geweest.

Feestdagen, perioden van afwezigheid wegens een beroeps- of andere ziekte of een arbeidsongeval die in totaal niet meer dan veertig dagen per jaar bedragen, alsmede de tijdsduur van verhindering wegens zwangerschap en bevalling, worden gelijkgesteld met perioden van werkelijke arbeid.

3. Voor de toepassing van de leden 1 en 2 mag niet in aanmerking worden genomen het feit dat de werknemer in de landbouw gedurende de betreffende periode van twee achtereenvolgende jaren een verblijfplaats buiten de Lid-Staat van ontvangst heeft behouden, dat de leden van zijn gezin hem niet naar de Lid-Staat van ontvangst zijn gevolgd of dat hij voor verscheidene werkgevers heeft gewerkt of dat hij verscheidene van de in artikel 3 vermelde werkzaamheden heeft uitgeoefend.

Artikel 3

Onder werkzaamheden in de landbouw in de zin van deze richtlijn worden verstaan de werkzaam-

heden die worden genoemd in bijlage V van het Algemeen Programma (Klasse ex 01 — Landbouw, van de „Classification internationale type, par industrie, de toutes les branches d'activité économique”, vastgesteld door het Bureau voor de Statistiek van de Verenigde Naties, *Études Statistiques*, Série M, No. 4, Rev. 1, New York 1958), in het bijzonder:

a) de algemene landbouw, de wijnbouw inbegrepen, de teelt van fruit en fruitbomen, zaadteelt, groenten-, bloemen- en sierplantenteelt, ook in kassen;

b) de veeteelt, de pluimveeteelt, de konijnen-teelt, de pelsdierenteelt en de teelt van diverse andere dieren; de bijenteelt; de produktie van vlees, melk, wol, huiden, bont, eieren en honing;

c) de werkzaamheden op het gebied van de landbouw, de veeteelt en de tuinbouw, die tegen een vast bedrag of krachtens overeenkomst verricht worden.

Houtkap, bosexploitatie, bebossing en herbebossing mogen worden uitgeoefend als nevenwerkzaamheden op krachtens deze richtlijn overgenomen of opgerichte landbouwbedrijven, wanneer zulks verenigbaar is met de nationale voorschriften en met name met het plan voor grondgebruik.

Artikel 4

De op te heffen beperkingen zijn die welke worden genoemd in Titel III van het Algemeen Programma.

De Lid-Staten zien er in het bijzonder op toe dat de door deze richtlijn begunstigten de bevoegdheid zullen hebben om onder dezelfde voorwaarden en met dezelfde gevolgen als de eigen onderdanen:

a) elk onroerend goed, dat de mogelijkheid biedt de in artikel 3 vermelde werkzaamheden te verrichten, te verwerven, te pachten, zich te doen toewijzen of in concessie te doen geven, in gebruik te nemen en te exploiteren, ongeacht de juridische vorm; het voorkeurrecht uit te oefenen in geval van verkoop van het gehele geëxploiteerde onroerende goed of een gedeelte daarvan; naar een ander bedrijf over te gaan;

b) in aanmerking te komen voor de onderscheidene algemene of bijzondere kredieten, de steunmaatregelen en de subsidies die zijn voorzien voor de toegang tot en de uitoefening van in artikel 3 vermelde werkzaamheden, en met name voor de toepassing van de maatregelen tot vergemakkelij-

king van de overgang van werknemers in de landbouw naar het beroep van landbouwer;

c) lid of bestuurslid, ongeacht de aard van de te vervullen functie, te zijn van coöperaties en van alle andere landbouwverenigingen van gemeenschappelijk belang, alsmede het initiatief te nemen tot de oprichting van zulke verenigingen, waarvan ook eigen onderdanen lid kunnen worden.

Artikel 5

1. De Lid-Staten kennen aan door deze richtlijn begunstigten het onvoorwaardelijke recht toe, na eenvoudige kennisgeving en zonder voorafgaande vergunning, toegang te hebben tot de werkzaamheden anders dan in loondienst, vermeld in artikel 3, en de werkzaamheden onder dezelfde voorwaarden te verrichten als de eigen onderdanen.

2. Elk verzet van de zijde van het bevoegde gezag, gegrond op het feit dat aan een of meer van de in de artikelen 1, 2 en 3 gestelde voorwaarden niet wordt voldaan, moet, op straffe van verval van rechten en mits er geen bedrog in het spel is, aan de betrokkene worden medegedeeld binnen een termijn van ten hoogste twee maanden, volgende op de kennisgeving door deze aan de bevoegde instantie van zijn voornemen om zich als begunstigde van deze richtlijn te vestigen.

3. Ten behoeve van de door deze richtlijn begunstigten voorzien de Lid-Staten in de mogelijkheid van beroep tegen elke beslissing van het bevoegde gezag, waarbij dit zich tegen hun vestiging verzet.

4. Elke Lid-Staat, waar in het algemeen de toegang van de onderdanen van de andere Lid-Staten tot de in artikel 3 bedoelde werkzaamheden nog afhankelijk wordt gesteld van het verkrijgen van een bijzondere vergunning voor vreemdelingen, zal aan de door deze richtlijn begunstigten na het verstrijken van de in lid 2 genoemde termijn, op hun verzoek zonder kosten een op naam gestelde

verklaring afgeven, waarin melding wordt gemaakt van hun bijzondere positie en van hun gelijkstelling met eigen onderdanen overeenkomstig artikel 4.

Artikel 6

1. De Lid-Staten verlenen aan hun eigen onderdanen met het oog op of naar aanleiding van hun vestiging uit hoofde van deze richtlijn geen enkele rechtstreekse of zijdelings steun van financiële of andere aard, waardoor de voorwaarden van vestiging in het land van ontvangst worden vervalst.

2. De financiële of materiële steun van de Lid-Staat van oorsprong van de werknemer in de landbouw bij het eventuele vervoer van zijn gezin, zijn persoonlijke bezittingen, zijn inboedel en zijn levende en dode have tot aan de grens van het land van ontvangst, wordt niet beschouwd als een vervalsing van de voorwaarden van vestiging.

Artikel 7

1. Uiterlijk een maand na de kennisgeving van deze richtlijn stellen de Lid-Staten de Commissie in kennis van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, alsmede van de bestuursrechtelijke handelwijzen, die op hun grondgebied speciaal worden toegepast ten aanzien van de toegang van werknemers in de landbouw tot de in artikel 3 bedoelde werkzaamheden, anders dan in loondienst.

2. Binnen een termijn van zes maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn; zij stellen de Commissie onverwijld in kennis van deze maatregelen.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 2 april 1963.

Voor de Raad

De Voorzitter

Eugène SCHAUS

RICHTLIJN VAN DE RAAD**van 2 april 1963****tot vaststelling van de wijze waarop de vrijheid van vestiging op landbouw-bedrijven die sedert meer dan twee jaar verlaten of onbebouwd zijn, wordt verwezenlijkt****(63/262/EEG)****DE RAAD VAN DE EUROPESE
ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,**

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 54, leden 2 en 3,

Gelet op het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging ⁽¹⁾, inzonderheid op Titel IV, letter F, onder 1,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging voor de verwezenlijking van deze vrijheid in de landbouw een speciaal tijdschema inhoudt, waarbij rekening wordt gehouden met het bijzondere karakter van het landbouwbedrijf; dat de eerste maatregel, vervat in dit tijdschema, inhoudt de onverwijld opheffing van alle beperkingen van de vrijheid van vestiging op landbouwbedrijven die sedert meer dan twee jaar verlaten of onbebouwd zijn, met uitzondering slechts van de beperkingen betreffende het recht van mutatie;

Overwegende dat voor de juiste toepassing van de onderhavige richtlijn dient te worden omschreven, wat moet worden verstaan onder een sedert meer dan twee jaar verlaten of onbebouwd landbouwbedrijf;

Overwegende dat, gezien de in het tijdschema van het Algemeen Programma voor de liberalisatie van de vestiging in de landbouw vastgestelde indeling, de door deze richtlijn begunstigen in het bezit dienen te worden gesteld van een document dat tot bewijs dient van de omvang van de rechten die zij in het land van ontvangst genieten;

Overwegende dat de voorwaarden van vestiging niet mogen worden vervalst door steunmaatregelen van de Lid-Staat van herkomst; dat als zodanige

steun niet dient te worden aangemerkt de veelal verleende bijzondere bijstand voor de voorbereiding van de vestiging en voor de vestiging zelf,

**HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN
VASTGESTELD:***Artikel 1*

De Lid-Staten heffen, overeenkomstig onderstaande bepalingen, ten gunste van de personen genoemd in Titel I van het Algemeen Programma voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging, hierna de „door deze richtlijn begunstigen” genoemd, de beperkingen op betreffende de toegang tot de werkzaamheden, anders dan in loondienst, in de landbouw en de uitoefening daarvan op de sedert meer dan twee jaar verlaten of onbebouwde landbouwbedrijven.

Artikel 2

Onder een sedert meer dan twee jaar verlaten of onbebouwd landbouwbedrijf moet voor de toepassing van deze richtlijn worden verstaan elk stuk bebouwbare grond of elk samenstel van bebouwbare gronden, dat sedert meer dan twee jaar braak heeft gelegen en dat voldoet aan de criteria die aan de eigen onderdanen worden gesteld in het bijzonder met betrekking tot de minimumoppervlakte van de landbouwbedrijven.

Ten gevolge van wisselbouw braakliggend land valt niet onder deze definitie.

Het bestaan of het ontbreken van opstallen met een agrarisch karakter of met een agrarische bestemming op de in de eerste alinea genoemde grond of gronden is voor deze definitie van geen betekenis.

Artikel 3

Onder werkzaamheden in de landbouw in de zin van deze richtlijn worden verstaan de werk-

⁽¹⁾ Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen no. 2 van 15 januari 1962, blz. 36/62.

⁽²⁾ Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen no. 134 van 14 december 1962, blz. 2864/62.

zaamheden die worden genoemd in bijlage V van het Algemeen Programma (Klasse ex 01 — Landbouw, van de „Classification Internationale type, par industrie, de toutes les branches d'activité économique” vastgesteld door het Bureau voor de Statistiek van de Verenigde Naties, „Études Statistiques, Série M, no. 4, Rev. 1, New-York 1958”), in het bijzonder:

a) de algemene landbouw, de wijnbouw inbegrepen, teelt van fruit en fruitbomen, zaadteelt, groenten-, bloemen- en sierplantenteelt, ook in kassen;

b) de veeteelt, de pluimveeteelt, de konijnteelt, de pelsdierenteelt en de teelt van andere dieren; de bijenteelt; de produktie van vlees, melk, wol, huiden en bont, eieren en honing.

Houtkap, bosexploitatie, bebossing en herbebossing mogen worden uitgeoefend als nevenwerkzaamheden op de in artikel 2 genoemde landbouwbedrijven, wanneer zulks verenigbaar is met de nationale voorschriften en met name met het plan voor grondgebruik.

Artikel 4

1. De op te heffen beperkingen zijn die welke worden genoemd in Titel III van het Algemeen Programma.

De Lid-Staten zien er in het bijzonder op toe dat de door deze richtlijn begunstigden de bevoegdheid zullen hebben om onder dezelfde voorwaarden en met dezelfde gevolgen als de eigen onderdanen:

a) elk landbouwbedrijf dat voldoet aan de voorwaarden van artikel 2 te verwerven, te pachten, zich te doen toewijzen of in concessie te doen geven, in gebruik te nemen en te exploiteren, ongeacht de juridische vorm; het voorkeurrecht uit te oefenen in geval van verkoop van het gehele landbouwbedrijf of van een gedeelte daarvan;

b) in aanmerking te komen voor de onderscheidene algemene of bijzondere kredieten, de steunmaatregelen en de subsidies voor aankoop, exploitatie en beheer van de bedrijven die voldoen aan de voorwaarden van artikel 2, daaronder begrepen de maatregelen in het kader van de programma's tot verbetering van de landbouwstructuur;

c) lid of bestuurslid, ongeacht de aard van de te vervullen functie, te zijn van coöperaties en van alle andere landbouwverenigingen van gemeenschappelijk belang, alsmede het initiatief te nemen tot oprichting van zulke verenigingen, waarvan ook eigen onderdanen lid kunnen worden.

2. Tot aan de uitvoering van het bepaalde in Titel IV, letter F, onder 3, 2e zin, van het Algemeen Programma behouden de Lid-Staten die een dergelijke beperking toepasten toen het Verdrag in werking trad, in afwijking van lid 1 van dit artikel, het recht om, voor de door deze richtlijn begunstigden, de overgang naar een landbouwbedrijf dat niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 2, afhankelijk te stellen van een vergunning.

Artikel 5

1. De Lid-Staten kennen aan de door deze richtlijn begunstigden het onvoorwaardelijke recht toe zich, na eenvoudige kennisgeving en zonder voorafgaande vergunning, te vestigen op verlaten of onbebouwde landbouwbedrijven onder dezelfde voorwaarden als de eigen onderdanen.

2. Elk verzet van de zijde van het bevoegde gezag, gegrond op het feit dat aan een of meer van de in de artikelen 1, 2 en 3 gestelde voorwaarden niet wordt voldaan, moet, op straffe van verval van rechten en mits er geen bedriegelijke kunstgrepen in het spel zijn, aan de betrokkene worden medegedeeld binnen een termijn van ten hoogste twee maanden volgende op de kennisgeving door deze aan het bevoegde gezag van zijn voornemen om zich als begunstigde van deze richtlijn te vestigen.

3. Ten behoeve van de door deze richtlijn begunstigden voorzien de Lid-Staten in de mogelijkheid van beroep tegen elke beslissing van het bevoegde gezag, waarbij dit zich tegen hun vestiging verzet.

4. Elke Lid-Staat waar in het algemeen de toegang van de onderdanen van de andere Lid-Staten tot de in artikel 3 bedoelde werkzaamheden nog afhankelijk wordt gesteld van het verkrijgen van een bijzondere vergunning voor vreemdelingen, zal aan de door deze richtlijn begunstigden, na het verstrijken van de in lid 2 genoemde termijn, op hun verzoek zonder kosten een op naam gestelde verklaring afgeven, waarin melding wordt gemaakt van hun bijzondere positie en van hun gelijkstelling met eigen onderdanen overeenkomstig artikel 4.

Artikel 6

1. De Lid-Staten verlenen aan hun eigen onderdanen met het oog op of ter gelegenheid van hun emigratie, ten einde zich uit hoofde van deze richtlijn te vestigen, geen enkele rechtstreekse of zijdelingse financiële of andere steun, waardoor de voorwaarden van vestiging in het land van ontvangst worden vervalst.

2. Niet als steun, waardoor de voorwaarden van vestiging worden vervalst, wordt beschouwd:

a) de administratieve, technische en sociale bijstand die aan de door deze richtlijn begunstigten voor hun vestiging wordt verleend in het kader van de samenwerking tussen de door het bevoegde gezag van de Lid-Staten van herkomst en van ontvangst daartoe bevoegd verklaarde en onder toezicht staande diensten en instellingen;

b) de financiële of materiële steun van de Lid-Staat van herkomst bij het vervoer van de emigrant, zijn gezin, zijn persoonlijke bezittingen, zijn inboedel en zijn levende en dode have tot aan de grens van het land van ontvangst.

Artikel 7

1. Uiterlijk een maand na kennisgeving van deze richtlijn stellen de Lid-Staten de Commissie in

kennis van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, alsmede van de bestuursrechtelijke handelwijzen, die op hun grondgebied speciaal ten aanzien van de verwerving, de verkrijging in pacht, de toewijzing of concessie, de exploitatie en het beheer van de verlaten of onbebouwde landbouwbedrijven worden toegepast.

2. Binnen een termijn van zes maanden volgende op de kennisgeving van deze richtlijn treffen de Lid-Staten de nodige maatregelen voor het volgen van deze richtlijn; zij stellen de Commissie onverwijld in kennis van deze maatregelen.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 2 april 1963.

Voor de Raad

De Voorzitter

Eugène SCHAUS

**Wijziging van Bijlage B bij Verordening no. 3
inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers**

(63/263/EEG)

1. In toepassing van het bepaalde bij artikel 3, lid 2, van Verordening no. 3 inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers ⁽¹⁾, wordt het gedeelte van Bijlage B bij deze verordening dat betrekking heeft op Nederland, als volgt gewijzigd:

- a) in alinea h worden de woorden: „(werknemers, rentetrekkers)” geschrapt;
- b) alinea k wordt geheel geschrapt.

2. Bij brieven d.d. 3 april 1963 werd deze wijziging door de Voorzitter van de Raad ter kennis gebracht van de Commissie der Europese Economische Gemeenschap, van de Hoge Autoriteit der Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en van de Lid-Staten, overeenkomstig het bepaalde in artikel 54, lid 2, van Verordening no. 3.

**Wijziging van Bijlage C bij Verordening no. 3
inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers**

(63/264/EEG)

1. In toepassing van het bepaalde in artikel 36, lid 3, van Verordening no. 3 inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers ⁽¹⁾, wordt Bijlage C van deze verordening, tweede gedeelte, met betrekking tot artikel 36, lid 1, rubriek betreffende Luxemburg, als volgt gewijzigd:

de woorden: „van artikel 33, tweede en derde lid, en” worden geschrapt.

2. Bij brieven d.d. 3 april 1963 werd deze wijziging door de Voorzitter van de Raad ter kennis gebracht van de Commissie der Europese Economische Gemeenschap, van de Hoge Autoriteit der Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal en van de Lid-Staten, overeenkomstig het bepaalde in artikel 54, lid 2, van Verordening no. 3.

⁽¹⁾ Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen no. 30 van 16 december 1958, blz. 561/58.

**AANVULLENDE] BEGROTING
VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP
voor het begrotingsjaar 1963**

(63/265/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 203,

Gelet op het financieel reglement betreffende de opstelling en uitvoering van de begroting der Europese Economische Gemeenschap en de verantwoordelijkheid der ordonnateurs en rekenplichtigen, inzonderheid op de artikelen 1 en 21 ⁽¹⁾,

Gezien de begroting van de Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1963 ⁽²⁾,

Gezien het ontwerp van een aanvullende begroting van de Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1963, opgesteld door de Raad tijdens zijn zitting van 25/26 februari 1963 en toegezonden aan het Europese Parlement op 26 februari 1963,

Gezien de resolutie van het Europese Parlement van 29 maart 1963 inzake het ontwerp van een aanvullende begroting van de Europese Economische Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1963 ⁽³⁾,

Overwegende dat het Europese Parlement dit ontwerp van een aanvullende begroting heeft goedgekeurd,

bevindt dat de aanvullende begroting van de Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1963 definitief als volgt wordt vastgesteld:

⁽¹⁾ *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* no. 83 van 29 december 1960, blz. 1939/60.

⁽²⁾ *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* no. 50 van 29 maart 1963, blz. 993/63.

⁽³⁾ *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* no. 61 van 19 april 1963, blz. 1312/63.

A

ONTVANGSTEN

De ontvangsten van de Gemeenschap worden op de volgende bedragen geschat:

(in R.E.)

Hoofdstuk	Aard der ontvangsten	Ontvangsten 1963		
		aanvullend krediet	oorspronkelijk bedrag	gewijzigd bedrag
I	Bijdragen van de Lid-Staten	1.500.000	45.913.284	47.413.284
II	Belastingopbrengst en bijdragen van het personeel in het kader van het stelsel voor sociale zekerheid en de pensioenregeling	—	1.780.027	1.780.027
III	Andere ontvangsten	—	4.321.789	4.321.789
IV	Opbrengst van de verkoop van eigendommen	—	4.097	4.097
V	Eigen ontvangsten van de Gemeenschap	—	—	—
	Totaal	1.500.000	52.019.197	53.519.197

HOOFDSTUK I — BIJDRAGEN VAN DE LID-STATEN

(in R.E.)

Art.	Post	Omschrijving der artikelen en posten	Ontvangsten 1963		
			aanvullend krediet	oorspronkelijk bedrag	gewijzigd bedrag
10		<i>Bijdragen bedoeld in artikel 200, lid 1, van het E.E.G.-Verdrag</i>			
	101	België 7,9 %	118.500	2.219.527	2.338.027
	102	B.R. Duitsland 28 %	420.000	7.866.680	8.286.680
	103	Frankrijk 28 %	420.000	7.866.680	8.286.680
	104	Italië 28 %	420.000	7.866.680	8.286.680
	105	Luxemburg 0,2 %	3.000	56.190	59.190
	106	Nederland 7,9 %	118.500	2.219.527	2.338.027
		<i>Totaal artikel 10</i>	1.500.000	28.095.284	29.595.284
15		<i>Bijdragen bedoeld in artikel 200, lid 2, van het E.E.G.-Verdrag</i>			
	151	België	—	1.567.984	1.567.984
	152	B.R. Duitsland	—	5.701.760	5.701.760
	153	Frankrijk	—	5.701.760	5.701.760
	154	Italië	—	3.563.600	3.563.600
	155	Luxemburg	—	35.636	35.636
	156	Nederland	—	1.247.260	1.247.260
		<i>Totaal artikel 15</i>	—	17.818.000	17.818.000
		TOTAAL HOOFDSTUK I	1.500.000	45.913.284	47.413.284

Toelichting:

De totale bijdragen van de Lid-Staten uit hoofde van de artikelen 10 en 15 bedragen:

— België	3.906.011 R.E.
— B.R. Duitsland	13.988.440 R.E.
— Frankrijk	13.988.440 R.E.
— Italië	11.850.280 R.E.
— Luxemburg	94.826 R.E.
— Nederland	3.585.287 R.E.
	47.413.284 R.E.

B .

ADMINISTRATIEVE UITGAVEN

De toegestane uitgaven bedragen voor de verschillende Instellingen:

(in R.E.)

	Oorspronkelijk bedrag	Gewijzigd bedrag
Afdeling I: Europees Parlement	1.872.600	1.872.600 ⁽¹⁾
Afdeling II: Raad van Ministers	1.937.260	1.937.260 ⁽¹⁾
Afdeling III: Commissie	47.803.510	49.303.510
Afdeling IV: Hof van Justitie	405.827	405.827 ⁽¹⁾
Totaal	52.019.197	53.519.197

⁽¹⁾ Aandeel ten laste van de E.E.G.

AFDELING III

COMMISSIE VAN DE E.E.G.

HOOFDSTUK XIV: STEUNVERLENING, SUBSIDIES EN DEELNEMINGEN

(in R.E.)

Art.	Posten	Omschrijving	Kredieten voor 1963		
			aanvullend krediet	oorspronkelijk bedrag	gewijzigd bedrag
140 t/m 144		Totaal van de artikelen 140 t/m 144	—	90.000	90.000
145		Andere activiteiten	1.500.000	—	1.500.000
		TOTAAL HOOFDSTUK XIV	1.500.000	90.000	1.590.000

Toelichting — Artikel 145

Dit krediet heeft ten doel de F.A.O. in staat te stellen de mond- en klauwzeerepidemie (S.A.T. 1) die van herkomst is uit de landen van het Nabije en Midden-Oosten te bestrijden en om in Europa en met name in Griekenland en Europees Turkije alles te doen, waardoor de epidemie kan worden beteugeld en de uitbreiding van deze epidemie tot de veestapel van de landen van de Gemeenschap kan worden voorkomen (bijv. door aankoop van vaccins, uitrusting van laboratoria, onderhoud van specialisten, aankoop van materieel, beheerskosten ...).

Dit krediet heeft een speciale bestemming en kan niet voor andere doeleinden worden aangewend.

Gedaan te Brussel, 2 april 1963.

Voor de Raad

De Voorzitter

Eugène SCHAUS

